

Gabriele Adinolfi je italský krajně pravicový ideolog a spisovatel. Byl jedním z prominentních představitelů italské mimoparlamentní krajní pravice v sedmdesátých letech.

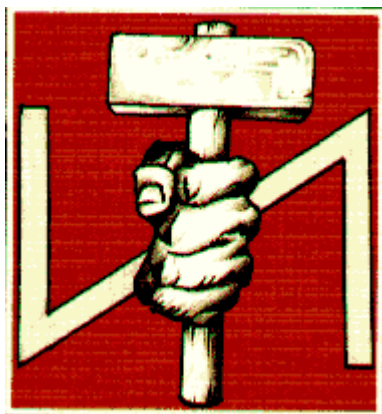
Ranná politická kariéra a Třetí pozice

Adinolfi zahájil svoji politické aktivity v letech studentských protestů. V roce 1968 působil v římských kruzích Italského sociálního hnutí, obzvláště v sekci **Filippa Anfusa** na via Livorno (naproti Piazza Bologna).

Od počátku sedmdesátých let se přidal k mimoparlamentním hnutím: *Fronte Studentesco*, poté k *Avanguardia Nazionale*, *Lotta di Popolo* a nakonec k *Alternativa Studentesca*. V roce 1976 byl, společně s Giuseppem Dimitrim a Robertem Fiorem, jedním ze zakladatelů organizace *Lotta Studentesca* (organizace byla založena v knihkupectví **Waltera Spedicata**, dalšího krajně pravicového aktivisty sedmdesátých let). V roce 1977 se *Lotta Studentesca* transformovala do *Terza Posizione*, která pak byla jedním z nejvýznamnějších krajně pravicových mimoparlamentních hnutí.

Rozpuštění Třetí pozice a exil

Po vyšetřování, které následovalo po Boloňském masakru (a zjištění po namátkové kontrole v Římě, že členové Třetí pozice pašovali výbušniny) byl vydán 28. srpna 1980 zatykač na Adinolfiho, Fioreho a dalších 26 exponentů krajní pravice. Proběhly výslechy ve Ferrare, Římě, Padově a Parmě. Dne 23. září 1980 byla Třetí pozice prohlášena za ilegální. Byl vydán další zatykač za zločin podvratného spolčování.

Adinolfi byl shledán vinným z organizování těchto aktivit a z ideologických zločinů. Uprchl za hranice a usadil se ve Francii. Občas se tajně vydával do Itálie, kde sledoval vývoj na krajně pravicové scéně.

V roce 1982 Adinolfi spolupracoval v Paříži na třech číslech časopisů *Terza Posizione* a *Dixie* (druhý titul se věnoval ekonomickým a mocenským záležitostem). Ve stejném roce založili Adinolfi a Spedicato *Centro Studi ed Iniziative Metapolitiche Orientamenti & Ricerca* (Studijní středisko a iniciativa pro metapolitickou orientaci a výzkum), ve kterém vypracovali pět politických dokumentů a vydávali deset let čtvrtletní bulletin. Středisko ukončilo publikační činnost v roce 1995, s úmrtím Waltera Spedicata.

Zpět v Itálii

V roce 2000 se Adinolfi vrátil zpět do Itálie. Od té doby je jedním z neaktivnějších a nejinovativnějších ideologů a myslitelů italské krajně pravicové scény. Usiluje o sociálně orientovanou, anti-globalistickou a nekompromisní krajně pravicovou politiku. Jeho politická analýza je mimořádná svojí kombinací nekompromisní krajně pravicové ideologie a snahou o objektivitu (například opakovaně prohlašoval, že by krajní pravice měla ctít Ernesta Che Guevaru, bez ohledu na to, že byl komunista, pro jeho lidské a polické schopnosti). Spolupracuje s časopisem *Orion* a s krajně pravicovou webovou stránkou *NoReporter*. Rovněž tak podporuje iniciativy jako např. *Guardia d'Onore Mussolini* (Mussoliniho čestná stráž, dobrovolná organizace, která stráží Mussoliniho hrob v Predappiu) a současný rozmach krajně pravicových squatů, ze kterých je nejznámější *Casa Pound*. V současné době vede *Centro Studi Polaris* (Studijní centrum Polaris), krajně pravicový think-tank.

Je autorem mnoha knih, například *Noi Terza Posizione* (My, Třetí pozice – spoluautor Robert Fiore), pojednávající o hnutí Třetí pozice, *Quel domani che ci appartenne* (Zítřek, který patří nám), *Nuovo Ordine Mondiale* (Nový světový řád) a *Nos belles années de plomb* (Naše krásná olověná léta).